

”ميني بچي - تمھين اب گيان کا تيسرا نيتر ملا هئ، اس ليئي

اب تمھاري آنک کسي ۾ پي دؤبني نهين چاهيئي“

پرشن :- جنھين پُراڻي دنيا سين بيحد کا وٽراڳ هونگا اُنکي نشاني ڪيا هونگي؟
اُتر :- وو اپنا سڀ ڪُچ باپ ڪو اُڀڙ ڪر دينگي، همارا ڪُچ پي نهين. بابا هماري يه
ديه پي نهين هئ، يه تو پُراڻي ديه هئ، اُنکو پي چورنا هئ. اُنکا موه سڀ سين ٽوٽا
جائينگا. نشتوموها هونگي. اُنھين يه بيحد کا وٽراڳ هونگا. اُنکي ٻڌي ۾ رهتا ڪ يهان
کا ڪُچ پي ڪام نهين آنا هئ، ڪيونڪ يه سڀ حد کا هئ.

اوم شانتی . باپ بچون ڪو برهمانڊ اؤر سرشتي چکر ڪي آد مڌيه اُنت کا گيان سناء
رهي هئ. جو اؤر ڪوئي پي سناء نهين سکتي. ايڪ گيتا هين هئ، جس ۾ راج يوگ کا ورنن
هئ، يڳوان آکر نر سين نارائڻ بناتي هئ. يه سواءِ گيتا ڪي اؤر ڪوئي شاستر ۾ نهين هئ.
يه پي باپ نين بتلایا هئ، ڪهتي هئ مئن نين تمڪو راج يوگ سکایا ٿا. يه سمجھایا ٿا ڪ
يه گيان ڪوئي ڀرمپرا نهين چلتا هئ. باپ آکر ايڪ ڌرم ڪي استاپنا ڪرتي هئ. باقي
اؤر سڀ ڌرم وناش هو جاتي هئ. ڪوئي پي شاستر آد ڀرمپرا نهين چلتي. اؤر جو ڌرم استاپن
ڪرني آتي هئ اُس سميه ڪوئي وناش نهين هوتا هئ، جو سڀ خلاص هو جائي. پڳتي مارگ
ڪي شاستر پڙهتي هين آتي هئ، اُنکا (برهمڻ ڌرم کا) پل شاستر هئ گيتا. پرنٽو وه پي
پڳتي مارگ ۾ هين بناتي هئ ڪيونڪ ستيگ ۾ تو ڪوئي شاستر رهتا هين نهين اؤر ڌرمون
ڪي سميه وناش تو هوتا هين نهين. پُراڻي دنيا ختم هوتي نهين جو ڦر نئين هو. وهي چلتي
آتي هئ. اُپي تهر بچي سمجھتي هو يه پُراڻي دنيا ختم هوني هئ. همڪو باپ پڙهائ رهي
هئ. گائن پي ايڪ گيتا کا هين هئ. گيتا جينتي پي مناتي هئ. ويد جينتي تو هئ نهين.
يڳوان ايڪ هئ، تو ايڪ ڪي هين جينتي مناني چاهيئي. باقي هئ رچنا، اُن سين ڪُچ مل
نهين سکتا. ورثا باپ سين هين ملتا هئ. چاچا، ڪاڪا آد سين ڪوئي ورثا نهين ملتا. اُپي
يه هئ تمھارا بيحد کا باپ، بيحد کا گيان ديني والا. يه ڪوئي شاستر نهين سُناتي
هئ. ڪهتي هئ يه سڀ پڳتي مارگ ڪي هئ. اِن سپکا سار تمڪو سمجھاتا هون. شاستر
ڪوئي پڙهائي نهين. پڙهائي سين تو پد پراپت هوتا هئ، يه پڙهائي باپ پڙهائ رهي هئ
بچون ڪو. يڳوانو واچيه بچون ڀرت ڦر پانچ هزار ورش باد پي اُتسي هين هونگا. بچي جانتی
هئ هر باپ سين رچنا اؤر رچنا ڪي آد مڌيه اُنت ڪو جان گئي هئ. يه ڪوئي اؤر تو
سمجھاء نہ سڪي سواءِ باپ ڪي. اِس مُک ڪمل سين سُناتي هئ. يه يڳوان کا لون ليئا هون
مُک هئ نان. جسڪو گئومُک پي ڪهتي هئ، بڙي ماتا هئ نان. اُنکي مُک سين گيان ڪي
ورشنس نڪلتي هئ، نہ ڪ جل آد. پڳتي مارگ ۾ ڦر گئومک سين جل دکاءِ ديئا هئ. اُپي تهر
بچي سمجھتي هو پڳتي مارگ ۾ ڪيا ڪيا ڪرتي هئ. ڪتنا دؤر گئومک آد ڀر جاتي هئ
ڀاڻي پيني. اُپي تهر منش سين ديوتا بن رهي هو. يه تو جانتی هو باپ ڪلپ ڪلپ آکر

منش سين ديوتا بناني كي ليئي پڙهائي هئ. ديڪتي هو ڪئسي پڙهائ رهي هئ. ٿر سڀڪو يه بتلاني هو پڙهوان همين پڙهائ رهي هئ. ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو تمهاري وڪرم وناش هو جائي. ٿر جانتني هو ستيگ ۾ ٿوري منش هوتي هئ. ڪلهيگ ۾ ڪتني دير منش هئ. باپ آڪرڪي آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. هر منش سين ديوتا بن رهي هئ. منش سين ديوتا بنني والي بچون ۾ دٿوي گڻ دڪائي دينگي. انڀ ڪروڌ ڪا انش پي نهين هونگا. اگر ڪي ڪروڌ آگيا تو جهت باپ ڪو لڪينگي، بابا آج هر سين يه پوڻ هو گئي. هر نين ڪروڌ ڪر ليئا، وڪرم ڪر ليئا. باپ سين تمهارا ڪتنا ڪنيڪشن هئ. بابا ڪميا ڪرنا. باپ ڪهينگي ڪميا آد هوتي نهين. باقي آگي ڪي ليئي اٿسي پوڻ نهين ڪرنا. ٿيچر ڪوئي ڪميا نهين ڪرتي هئ. ريجسٽر دڪاتي هئ تمهاري مئٽرس آچي نهين هئ. بيحد ڪا باپ پي ڪهتي هئ ٿر اپني مئٽرس ڊيڪ رهي هو. روز اپنا پوتاميل ڊيڪو، ڪسڪو ڊڪ تو نهين ڏيئا، ڪسڪو تنگ تو نهين ڪيئا؟ دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني ۾ ٿائيمر تو لکنا هئ نان. ديهه ايمان بڙا هين مشڪل سين ٿوٽنا هئ. جب اپني ڪو ديهي سمجھي تب باپ ۾ پي لو جائي. نهين تو ديهه ڪي ڪرم ٻنڌن ۾ هين ٻڌي لتڪي رهتي هئ. باپ ڪهتي هئ تمڪو شرير نرواه آرٿ ڪرم پي ڪرنا هئ، ان سين ٿائيمر نڪال سڪتي هو. پڳتي ڪي ليئي پي ٿائيمر نڪالتي هئ نان. ميران ڪرشن ڪي هين ياد ۾ رهتي ٿي نان. پُٺرجنم تو يهان هين ليتي گئي.

آپي ٿر بچون ڪو اس پڙاڻي دنيا سين وٿراڳ آتا هئ. جانتني هئ اس پڙاڻي دنيا ۾ ڦر پُٺرجنم لینا هين نهين هئ. دنيا هين ختم هو جاتي هئ. يه سڀ باتين تمهاري ٻڌي ۾ هئ. جئسي بابا ۾ گيان هئ وئسي بچون ۾ پي هئ. يه سرشتي ڪا چڪر اوڙ ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ نهين هئ. تمهاري ۾ پي نمبروار هئ، جنڪي ٻڌي ۾ يه رهنا هئ اونچ تي اونچ پنت پاڻ باپ هئ، وه همڪو پڙهائي هئ. يه پي ٿر هين جانتني هو. تمهاري ٻڌي ۾ سارا 84 ڪا چڪر هئ. سمرتني رهتي هئ آپي اس نرڪ ۾ يه اَنتم جنم هئ، انڪو ڪها جاتا هئ رورؤ نرڪ. بهت گند هئ، اس ليئي سنڀاسي لوگ گهر بار چور جاتي هئ. وه هو جاتي هئ شريرڪ بات. ٿر سنڀاس ڪرتي هو ٻڌي سين. ڪيونڪ ٿر جانتني هو همڪو آپي واپس جانا هئ. سڀڪو پوڻا پرتا هئ. يه پڙاڻي چي چي دنيا ختم هوئي پري هئ. مڪان پڙاڻا هوتا هئ، نيان بن ڪر تيار هوتا هئ تو دل ۾ آتا هئ نان يه مڪان ٿوٽ هين جائينگا. آپي ٿر بچي پڙهه رهي هو نان. جانتني هو نئين دنيا ڪي استاپنا هو رهي هئ. آپي ٿوري ڊيري هئ. بهت بچي آڪر پڙهينگي. نيان مڪان آپي بن رها هئ، پڙاڻا ٿوٽا جا رها هئ. باقي ٿوري دن هئ. تمهاري ٻڌي ۾ يه بيحد ڪي باتين هئ. آب هماري اس پڙاڻي دنيا سين دل نهين لگتي هئ. يه ڪچ پي آخر ڪام ۾ نهين آنا هئ، هر يهان سين جانا چاهتي هئ. باپ پي ڪهتي هئ پڙاڻي دنيا سين دل نهين لگائي هئ. مجھ باپ ڪو اوڙ گهر ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو. نهين تو بهت سزائين ڪائينگي. پڊ پي پرشت هو جائينگا. آتما ڪو ڦرنا لگا هوئا هئ هر نين 84 جنم پوڳي هئ. آب باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، تب وڪرم وناش هونگي. باپ ڪي مت پر چلنا هئ تب هين سرشت جيون بنينگي. باپ هئ اونچ تي اونچ. يه پي ٿر

هين جانتي هو. باپ اچي ريت سمرتي دلائي هئ، وه بيحد كا باپ هين گيان كا ساگر هئ، وهي آكر پڙهائي هئ. باپ كهني هئ يه پڙهائي پي پڙهو، شرير نرواه آرٽ پي سپ ڪڇ ڪرو. پرنٽو ٿرستي هو ڪر رهو.

جن بچون ڪو پڙائي دنيا سين بيحد ڪا وٽراڳ هونگا وه اپنا سپ ڪڇ باپ ڪو ارڀڻ ڪر دينگي. همارا ڪڇ پي نهين. بابا هماري يه ديهه پي نهين هئ. يه تو پڙائي ديهه هئ، انڪو پي چورنا هئ، سپ سين موه ٿوٽا جانا هئ. نشتموها هو جانا هئ. يه هئ بيحد ڪا وٽراڳ. وه حد ڪا وٽراڳ هوتا هئ. ٻڌي ۾ هئ هر سورڳ ۾ جاڪر اپني محل بنائينگي. يهان ڪا ڪڇ پي ڪام نهين آئينگا ڪيونڪ يه سپ حد ڪا هئ. تر اُپي حد سين نڪل بيحد ۾ جاتي هو. تمهاري ٻڌي ۾ يه بيحد ڪا گيان هين رهنا چاهيئي. اُپي اوڙ ڪوئي ۾ پي آنڪ نهين ڊوڙي هئ. آب تو اپني گهر جانا هئ. ڪلپ ڪلپ باپ آڪر همڪو پڙهائ ڦر سات لي جاتي هئ. تمهاري ليئي يه ڪوئي نئين پڙهائي نهين هئ. تر جانتي هو ڪلپ ڪلپ هر پڙهتي هئ. تمهاري ۾ پي نمبروار هئ. ساري دنيا ۾ ڪتني ڏير منش هئ، پرنٽو تر ٿوريئي جانتي هو، آهستي آهستي يه برهمڻون ڪا جهاڙ ورتي ڪو پاتا رهتا هئ. ڊراما پلٽن انوسار استاپنا هوني هين هئ. بچي جانتي هئ هماري روحاني گورنمينٽ هئ. هر دويه درشتي سين نئين دنيا ڪو ديڪتي هئ. وهان هين جانا هئ. پڳوان پي ايڪ هئ، وهي پڙهائي والا هئ، راج يوگ باپ نين هين سڪلايا ٿا. اُس سميه لڙائي پي بروبر لڳي ٿي اُنِيڪ ڌرمون ڪا وناش، ايڪ ڌرم ڪي استاپنا هوئي ٿي. تر پي وهي هو، ڪلپ ڪلپ تر هين پڙهتي آئي هو، ورثا ليتي آئي هو. پرشارت هرايڪ ڪو اپنا ڪرنا هئ. يه هئ بيحد ڪي پڙهائي. يه سڪيا ڪوئي منش مائر دي نه سڪي.

باپ نين شام اوڙ سندر ڪا پي راز سمجهايا هئ. تر پي سمجھتي هو اُپي هر سندر بن رهي هئ. پهلي شام ٿي. ڪرشن ڪوئي اڪيلا ٿوريئي ٿا. ساري راجڌاني ٿي نان. اُپي تر سمجھتي هو هر نرڪواسي سين سورڳواسي بن رهي هئ. اُپي تمڪو اس نرڪ سين نفرت آتي هئ. تر اُپي پرشوتر سنگر ڀڳ پر آ گئي هو. اتني ڏير آتي هئ، ان سين نڪلينگي ڦر پي وهي جو ڪلپ پهلي نڪلي هونگي. سنگر ڀڳ ڪو پي اچي ريت ياد ڪرنا هئ. هر پرشوتر اُرات منش سين ديوتا بن رهي هئ. منش تو يه پي نهين سمجھتي ڪ نرڪ ڪيا هئ اوڙ سورڳ ڪيا هئ؟ كهني هئ سپ ڪڇ يهان هين هئ، جو سڪي هئ وه سورڳ ۾ هئ، جو دڪي هئ وه نرڪ ۾ هئ. اُنِيڪ مت هئ نان. ايڪ گهر ۾ پي اُنِيڪ متين هو جاتي هئ. بچون آڌ ۾ موه ڪي رڳ هئ، وه ٿوٽي نهين. موه وس ڪڇ سمجھتي ٿوريئي هئ ڪ هر ڪئسي رھتي هئ. پوچتي هئ بچي ڪي شادي ڪرائين؟ پرنٽو بچون ڪو يه پي لا (نيم) سمجهايا جانا هئ ڪ تر سورڳواسي هوني ڪي ليئي ايڪ طرف ناليچ لي رهي هو، دوسري طرف پوچتي هو اُنڪو نرڪ ۾ ڊالين؟ پوچتي هو تو بابا ڪهينگي جاڪر ڪرو. بابا سين پوچتي هئ تو بابا سمجھتي هئ انڪا موه هئ. آب نان ڪرينگي تو پي اوگيا ڪر دينگي. بچي ڪي تو ڪراني هين هئ، نهين تو سنگدوش ۾ خراب هو جاتي هئ. بچون ڪو نهين

ڪراءِ سگھي. ڀرنتو همٿ چاهيئي نان! بابا نين ان سين اٿڪت ڪرايا نان. انڪو ديك ڪر
 ڦر اوڙ ڪرني لڳ ڀري. گهر ۾ ڀي بهت جهڙي لڳ ڀرتي هئ. يهه هئ هين جهڙون ڪي
 دنيا، ڪانتون ڪا جهنگل هئ نان. ايڪو دو ڪو ڪاٿي رهتي هئ. سورڳ ڪو ڪها جاتا هئ
 ڳارڊن. يهه هئ جهنگل. باپ آڪر ڪانتون سين ڦول بناتي هئ. ڪوئي وري نڪلتي هئ،
 ڀرڌرشي ۾ ڀل هان هان ڪرتي هئ ڀرنتو سمجھتي ڪڇ ڀي نهين. ايڪو ڪان سين سُنئي هئ
 اوڙ دوسري ڪان سين نڪال ديتي هئ. راجڌاني استاپن ڪرني ڀر ٿاڻيمر تو لڳتا هئ نان.
 منش اپني ڪو ڪانتا سمجھتي ٿوريئي هئ. اس سميه صورت منش ڪي ڀل هئ ڀرنتو سيرت
 بندر سين ڀي بدتر هئ. ڀرنتو اپني ڪو اٿسا سمجھتي نهين هئ تو باپ ڪهتي هئ اپني
 رچنا ڪو سمجھانا هئ. اڳر نهين سمجھتي هئ تو ڦر ڀڳاءِ دينا چاهيئي. ڀرنتو وهه طاقت
 چاهيئي نان. موهه ڪا ڪيڙا اٿسا لڳا رهنا هئ جو نڪل نه سگهي. يهان تو نشتموها بننا هئ.
 ميرا تو ايڪو دوسرا نه ڪوئي. آب باپ آيا هئ، ليني ڪي ليئي. پاون بننا هئ. نهين تو بهت
 سزا ڪاڻينگي، ڀڏ ڀي پرشت هو جائينگا. آب اپني ڪو ستوپرڌان بناني ڪا هين ڦرنا لڳا هوئا
 هئ. شو ڪي مندر ۾ جاڪر تم سمجھاءِ سگھي هو ڀڳوان نين ڀارت ڪو سورڳ ڪا مالڪ بنايا
 ٿا، آب وهه ڦر سين بناءِ رهي هئ، ڪهتي هئ صرف مام ايڪم ياد ڪرو. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگهه. روحاني
 باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

- (1) اس ڀراڻي دنيا سين بيحد ڪا وٽراڳي بن اپنا سڀ ڪڇ اڀڻ ڪر دينا هئ. همارا
 ڪڇ ڀي نهين، يهه ديهه ڀي هماري نهين. ان سين موهه ٿوڙ نشتموها بننا هئ.
- (2) ڪڇي ڀي اٿسي ڪوئي ڀول نهين ڪرني هئ جو ريجسٽر ڀر داغ لڳ جائي. سرو
 دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ، اندر ڪروڌ ڪا ذرا ڀي اَنش نه هو.

وردان - ڊبل لائيت بن سرو سمسيائون ڪو هاءِ جمپ دي پار ڪرني والي تيور ڀرشارتي پو

سدا سِير ڪو اُمليه رتن سمجھه باپ دادا ڪي دل ڪي ڊڀي ۾ رهو ارڻات سدا باپ ڪي
 ياد ۾ سمائي رهو تو ڪسي ڀي بات ۾ مشڪل ڪا اَنِو نهين ڪرينگي، سڀ بوجهه سمايت هو
 جائينگي. اسي سهج يوگ سين ڊبل لائيت بن، ڀرشارت ۾ هاءِ جمپ ديڪر تيور ڀرشارتي بن
 جائينگي. جب ڀي ڪوئي مشڪل ڪا اَنِو هو تو باپ ڪي سامني بٿن جائو اوڙ باپ دادا ڪي
 وردانون ڪا هات سِير ڀر اَنِو ڪرو اس سين سيڪنڊ ۾ سرو سمسيائون ڪا هل مل جائينگا.

سلوگن - سهيوگ ڪي شڪتي اَسَميو بات ڪو ڀي سَميو بناءِ ديتي هئ.
 يهي سيفتي ڪا قلما هئ.